

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Magdaleny Ježkové a soudců JUDr. Ivony Šubrtové a Mgr. Ondřeje Bartoše ve věci

žalobce: **J. B.**
zastoupen JUDr. P. N., obecným zmocněncem
bytem X

proti
žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**
se sídlem Pivovarské náměstí 1245, Hradec Králové

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. dubna 2023, č. j. KUKHK-13286/DS/2023/Kj,

takto:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Královéhradeckého kraje ze dne 28. dubna 2023, č. j. KUKHK-13286/DS/2023/Kj, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 4 000 Kč, a to do deseti dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho zástupce JUDr. P. N.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Dne 14. 5. 2007 vydal Městský úřad Dobruška (dále jen „*správní orgán prvního stupně*“) rozhodnutí, jímž byla schválena technická způsobilost silničního vozidla tovární značky Škoda Octavia, VIN: xxx (dále též jen „*Vozidlo*“). Na podkladě schválení technické způsobilosti poté Městský úřad Žamberk dne 4. 6. 2007 zapsal Vozidlo do registru silničních vozidel. Rozsudkem Okresního soudu v Rychnově nad Kněžnou ze dne 28. 7. 2014 byl bývalý zaměstnanec správního orgánu prvního stupně shledán vinným ze spáchání přečinu zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. c) zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*trestní zákoník*“); mj. schvaloval technické způsobilosti vozidel, i když věděl, že vozidla nesplňují podmínky pro schválení, zejména k nim nebyly předloženy požadované dokumenty.
2. S ohledem na bezprostřední vazbu mezi trestnou činností úřední osoby a vydáním rozhodnutí o schválení technické způsobilosti Vozidla postupoval Městský úřad Dobruška z úřední povinnosti a podle § 100 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*správní řád*“), dne 1. 9. 2016 zahájil řízení o obnově. Rozhodnutím ze dne 22. 9. 2016 byla nařízena obnova původního řízení o schválení technické způsobilosti Vozidla. V obnoveném řízení pak byla právní předchůdkyně žalobce vyzvána k předložení technického průkazu a osvědčení o registraci vozidla vydaného k předmětnému Vozidlu ve Spolkové republice Německo (poznámka soudu: právní předchůdkyni žalobce byla jeho matka, která v té době Vozidlo vlastnila). Uvedené doklady se však nepodařilo zajistit ani právní předchůdkyni žalobce, ani správnímu orgánu prostřednictvím systému EUCARIS.
3. Správní orgán prvního stupně usnesením ze dne 5. 9. 2018 obnovené řízení zastavil a žalovaný toto rozhodnutí k odvolání právní předchůdkyně žalobce potvrdil. Usnesení o zastavení obnoveného správního řízení nabylo právní moci dne 8. 3. 2021, a to mimo jiné po opakovaném soudním přezkumu rozhodnutí žalovaného ze strany zdejšího soudu (podrobně viz dále část IV. toho rozsudku).
4. Následně dne 23. 2. 2023 vydal správní orgán prvního stupně usnesení č. j. MUD 3762/2016 ODSVV/RP-65, kterým s právními účinky ke dni 8. 3. 2021 zrušil zápis předmětného Vozidla do registru silničních vozidel, provedený Městským úřadem Žamberk dne 4. 6. 2007. Proti tomuto usnesení podal žalobce (jenž v mezidobí Vozidlo po matce zdědil) odvolání, které žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl a usnesení správního orgánu prvního stupně potvrdil. Proti napadenému rozhodnutí žalobce brojí žalobou.

II. Žalobní argumentace

5. Žalobce předně uvedl, že odvolání proti prvostupňovému usnesení náležitě odůvodnil, avšak žalovaný se jeho námitkami vůbec nezabýval a de facto použil stejnou argumentaci jako ve svém předchozím rozhodnutí ze dne 1. 3. 2021, č. j. KUKHK-7264/DS/2019/Kj, které se týkalo zastavení řízení o žádosti o schválení technické způsobilosti Vozidla. Proto namítl, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné.

6. Dále poukázal na znění § 156 odst. 2 správního řádu, dle kterého *„vyjádření, osvědčení nebo sdělení správního orgánu, které je v rozporu s právními předpisy a které nelze opravit (...), zruší usnesením správní orgán, který je vydal nebo učinil (...).“* Správní orgán prvního stupně zde přitom zrušil něco, co sám nevydal. Zápis Vozidla do registru vozidel totiž provedl Městský úřad Žamberk.
7. Další žalobní argumentace je shodná s námitkami, které žalobce užil v odvolacím řízení. Namítl, že správní orgán prvního stupně nectil místní příslušnost, neboť místně příslušným v řízení měl být Městský úřad Žamberk dle trvalého pobytu právní předchůdkyně (matky) žalobce.
8. Pokud správní orgán prvního stupně určil právní účinky usnesení ke dni 8. 3. 2021, anuloval tím v podstatě dědické řízení, v rámci kterého žalobce Vozidlo nabyl, neboť notář v řízení o pozůstalosti vycházel právě z registru vozidel a údajů v něm zapsaných.
9. Jestliže správní orgán prvního stupně konstatoval, že *„nezbylo než obnovené řízení zastavit“*, odporuje takový postup právním předpisům a správní řízení o schválení technické způsobilosti bylo v rozporu se směrnicí Rady 1999/37/ES ze dne 29. 4. 1999, o registračních dokladech vozidel. Schválenou technickou způsobilost má vozidlo od jeho výroby a ta nebyla žádným členským státem EU zrušena.
10. Správní orgán prvního stupně ignoroval ustanovení § 6 odst. 5 písm. i) zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích (dále jen *„zákon o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích“*), dle kterého *„K přihlášce silničního motorového vozidla a přípojného vozidla k registraci žadatel přiloží osvědčení o registraci silničního motorového vozidla nebo přípojného vozidla a technický průkaz silničního motorového vozidla nebo přípojného vozidla, pokud byl vydán, jedná-li se o silniční motorové vozidlo nebo přípojně vozidlo jednotlivě dovezené z jiného členského státu Evropské unie, které bylo v tomto členském státě Evropské unie provozováno.“* Doklady právní předchůdkyně žalobce při registraci vozidla doložila a Vozidlo bylo zaregistrováno, jeho registrace je tedy platná.
11. Navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a přiznal žalobci náhradu nákladů řízení.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

12. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě poukázal na skutečnost, že zákon o podmínkách provozu na pozemních komunikacích účinný ke dni, kdy bylo vydáno prvotní rozhodnutí o schválení technické způsobilosti, v § 34 odst. 3 písm. a) uváděl: *„Žádost o schválení technické způsobilosti jednotlivě dovezeného vozidla, které bylo provozováno v jiném státě, musí být doložena těmito doklady: osvědčením o registraci silničního motorového vozidla nebo přípojného vozidla a technickým průkazem silničního motorového vozidla nebo přípojného vozidla, pokud byl vydán“*. Dle aktuálně účinného § 6 odst. 5 písm. a) bod 3 zákona o podmínkách provozu na pozemních komunikacích pak platí, že: *„K žádosti o zápis silničního vozidla do registru silničních vozidel žadatel přiloží doklad o technické způsobilosti vozidla, kterým je osvědčení o registraci silničního vozidla vydané jiným členským státem a, byl-li vydán, i technický průkaz tohoto silničního vozidla.“*
13. Navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

IV. Skutková zjištění a právní závěry krajského soudu

14. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle části třetí, hlavy první a druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1, 2 s. ř. s.). O věci samé rozhodl bez jednání, neboť pro to byly splněny podmínky (§ 51 odst. 1 s. ř. s.), přičemž dospěl k následujícím skutkovým a právním závěrům.

A. Skutkový stav věci

15. Z předloženého správního spisu je zřejmé, že správní orgán prvního stupně dne 14. 5. 2007 vydal rozhodnutí, jímž byla schválena technická způsobilost předmětného Vozidla. Na podkladě schválení technické způsobilosti Městský úřad Žamberk dne 4. 6. 2007 zapsal Vozidlo do registru silničních vozidel.
16. Rozsudkem Okresního soudu v Rychnově nad Kněžnou ze dne 28. 7. 2014, č. j. 10 T 46/2014-18856, byl bývalý zaměstnanec Městského úřadu Dobruška, odboru dopravy a silničního hospodářství, shledán vinným ze spáchání přečinu zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku. Rozsudek nabyt právní moci dnem 29. 7. 2014.
17. S ohledem na bezprostřední vazbu mezi trestnou činností úřední osoby a vydáním rozhodnutí o schválení technické způsobilosti Vozidla postupoval Městský úřad Dobruška z úřední povinnosti podle § 100 odst. 1 správního řádu a zahájil řízení o obnově, a to dne 1. 9. 2016. Rozhodnutím ze dne 22. 9. 2016, č. j. MUD 3762/2016 ODSVV/RP-3, které nabylo právní moci dne 22. 12. 2016, byla nařízena obnova původního řízení o schválení technické způsobilosti Vozidla.
18. Správní orgán prvního stupně obnovené řízení usnesením ze dne 5. 9. 2018, č. j. MUD 3762/2016 ODSVV/RP-27, zastavil podle ustanovení § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu (neboť žádost se stala zjevně bezpředmětnou) s tím, že daným rozhodnutím se s ohledem na okolnosti věci ruší i původní rozhodnutí o schválení technické způsobilosti jednotlivě dovezeného vozidla. Odvolání žalobce proti uvedenému prvoinstančnímu usnesení žalovaný rozhodnutím ze dne 3. 1. 2019, č. j. KUKHK-37030/DS/2018/Er, zamítl a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně potvrdil.
19. Krajský soud v Hradci Králové rozsudkem ze dne 20. 1. 2021, č. j. 30 A 26/2019-58, rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 1. 2019, č. j. KUKHK-37030/DS/2018/Er, zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Krajský soud shledal vady řízení spočívající v tom, že každý ze správních orgánů shledal jiný důvod pro zastavení řízení. Žalovaný důvody pro zastavení řízení uváděné správním orgánem prvního stupně ignoroval a obsah prvostupňového rozhodnutí interpretoval nepravdivě tak, že k zastavení mělo dojít na základě § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu, tj. proto, že žalobce v určené lhůtě nedodal správnímu orgánu chybějící doklady. V důsledku této vady řízení se rozhodnutí žalovaného stalo nepřezkoumatelným pro jeho nesrozumitelnost.
20. Dne 1. 3. 2021 žalovaný vydal pod č. j. KUKHK-7264/DS/2019/Kj, nové rozhodnutí, kterým zamítl odvolání žalobce proti usnesení Městského úřadu Dobruška ze dne 5. 9. 2018, č. j. MUD 3762/2016 ODSVV/RP-27. Správní řízení o schválení technické způsobilosti vozidla bylo zastaveno s odkazem na § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu, tedy z důvodu, že se původní žádost žalobce stala bezpředmětnou, neboť k 1. 1. 2015 došlo ke změně právní úpravy obsažené v zákoně o podmínkách provozu vozidel na

pozemních komunikacích. Po této novelizaci již jednotlivě dovezené silniční vozidlo, u něhož je státem poslední registrace jiný členský stát, nepodléhá samostatnému posuzování v režimu schvalování technické způsobilosti.

21. Uvedené rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 3. 2021, č. j. KUKHK-7264/DS/2019/Kj, zdejší soud k žalobě právní předchůdkyně žalobce přezkoumal, přičemž její žalobu zamítl rozsudkem ze dne 16. 9. 2022, č. j. 30 A 37/2021-84.
22. Následně se správní orgán prvního stupně ocitl v procesní situaci, kdy bylo řízení o schválení technické způsobilosti vozidla zastaveno, ale vozidlo bylo nadále vedeno v registru silničních vozidel. Dne 2. 2. 2023 správní orgán prvního stupně provedl dokazování listinami založenými ve správním spise, o čemž byl pořízen protokol. Žalobce se k tomuto úkonu nedostavil, ač byl o něm vyrozuměn.
23. Usnesením ze dne 23. 2. 2023, č. j. MUD 3762/2016 ODSVV/RP-65, správní orgán prvního stupně zrušil zápis Vozidla do registru silničních vozidel, jak je specifikováno v části I. tohoto rozsudku. Správní orgán prvního stupně konstatoval, že podkladem pro zápis Vozidla do registru silničních vozidel bylo rozhodnutí, kterým byla schválena technická způsobilost Vozidla. Dále konstatoval, že účinky zápisu Vozidla do registru silničních vozidel trvají, ačkoliv po vydání usnesení o zastavení obnoveného řízení o schválení technické způsobilosti Vozidla zápis do registru vozidel pozbyl podklad, a proto mu nezbylo než podle § 156 odst. 2 správního řádu zápis Vozidla do registru vozidel zrušit. Proti tomuto usnesení žalobce podal odvolání, které žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl a usnesení správního orgánu prvního stupně potvrdil.

B. Právní posouzení

24. Po posouzení žaloby a napadeného rozhodnutí soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
25. Soud se přednostně zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí, jelikož v takovém případě by je dále nemohl již z hlediska dalších žalobních námitek přezkoumávat. Žalobce spatřoval nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí v tom, že žalovaný správní orgán se vůbec nezabýval jeho odvolacími námitkami, ačkoliv své odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí náležitě odůvodnil.
26. Dle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem mimo jiné pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí. Lze tedy rozlišit dva typy nepřezkoumatelnosti – nepřezkoumatelnost pro nesrozumitelnost a nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů. Námitka, kterou uplatnil žalobce, představuje druhý z uvedených typů.
27. K tomu soud konstatuje, že je povinností správního orgánu řádně odůvodnit své rozhodnutí a vyjádřit právní názor k předmětné otázce a námitkám účastníka řízení (§ 68 odst. 3 správního řádu).
28. K obsahu pojmu nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů lze odkázat na ustálenou judikaturu Nejvyššího správního soudu (srov. např. rozsudky ze dne 29. 7. 2004, č. j. 4 As 5/2003-52, ze dne 18. 10. 2005, č. j. 1 Afs 135/2004-73, č. 787/2006 Sb. NSS, ze dne 14. 7. 2005, č. j. 2 Afs 24/2005-44, č. 689/2005 Sb. NSS, ze dne 17. 1. 2008, č. j. 5 As 29/2007-64, nebo ze dne 25. 5. 2006, č. j. 2 Afs 154/2005-245, ze dne 27. 2. 2019, č. j. 8 Afs 267/2017-38), ze které se podává, že rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů,

jestliže není zřejmé, jakými úvahami se soud či správní orgán řídil při naplňování zásady volného hodnocení důkazů či utváření závěru o skutkovém stavu; z jakého důvodu nepovažoval za důvodnou právní argumentaci v žalobě či odvolání nebo vyjádření; proč považoval (žalobní) námitky za liché, mylné nebo vyvrácené, nebo proč subsumoval skutkový stav pod zvolené právní normy. Dle judikatury Ústavního soudu (viz např. nálezy ze dne 20. 6. 1996, sp. zn. III. ÚS 84/94, ze dne 26. 6. 1997, sp. zn. III. ÚS 94/97, a ze dne 21. 10. 2004, sp. zn. II. ÚS 686/02) je jedním z principů, představujících součást práva na řádný proces a vylučujících libovůli při rozhodování, i povinnost soudů, resp. správních orgánů, svá rozhodnutí řádně odůvodnit. Nepřezkoumatelné rozhodnutí nedává dostatečné záruky pro to, že nebylo vydáno v důsledku libovůle a způsobem porušujícím ústavně zaručené právo na spravedlivý proces. Správní orgán nemusí reagovat na každou dílčí námitku, může mj. vystavět vlastní argumentaci, v jejíž konkurenci pak námitky účastníka neobstojí. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů má proto místo zejména tehdy, opomene-li správní orgán na námitku účastníka zcela (tedy i implicitně) reagovat (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 1. 2013, č. j. 1 Afs 92/2012-45, nebo ze dne 17. 8. 2023, č. j. 1 Afs 66/2023-79).

29. Obsahem správního spisu v posuzované věci je mimo jiné odvolání žalobce ze dne 6. 3. 2023 a jeho doplnění ze dne 21. 3. 2023.
30. Pomine-li soud, že žalobce částí žalobních námitek ve skutečnosti nemířil proti usnesení prvostupňového orgánu ze dne 23. 2. 2023, č. j. MUD 3762/2016 ODSVV/RP-65, ale proti usnesení prvostupňového orgánu o zastavení obnoveného řízení, nelze odhlédnout od toho, že jako relevantní odvolací námitky uvedl, že (1) správní orgán prvního stupně zpětným výmazem vozidla z registru vozidel ke dni 8. 3. 2021 de facto anuloval dědické řízení, v rámci kterého žalobce Vozidlo nabyt, neboť notář vycházel právě z registru vozidel a údajů v něm zapsaných; a že (2) správní orgán prvního stupně nebyl místně příslušným k řízení ve věci, neboť jím byl toliko Městský úřad Žamberk dle bydliště právní předchůdkyně žalobce, který původně zápis vozidla do registru vozidel provedl.
31. Žalovaný vzal na vědomí veškeré námitky uplatněné v doplnění odvolání, neboť je přehledně shrnul v části II. napadeného rozhodnutí. V následujících částech napadeného rozhodnutí již ovšem na dvě výše uvedené námitky více nereagoval a neuvedl k nim vůbec nic. V části III. napadeného rozhodnutí se žalovaný věnoval splnění formálních náležitostí podaného odvolání. Část IV. napadeného rozhodnutí je sice nazvána „*Právní hodnocení odvolacího správního orgánu*“, avšak ve skutečnosti žádné právní hodnocení ve vztahu k předmětu řízení, natož jakoukoliv reakci na odvolací námitky žalobce, neobsahuje. Žalovaný toliko rekapituloval průběh řízení od prvotního schválení technické způsobilosti vozidla až po zastavení řízení v obnoveném řízení, které zdejší soud přezkoumával (viz výše v tomto rozsudku), dále se věnuje změně právní úpravy (§ 34 a 35 zákona o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích), ke které došlo ke dni 1. 1. 2015. Poté žalovaný již jen uzavřel, že „*se již schvalování technické způsobilosti jednotlivě dovezeného vozidla (...) netýká, a to s ohledem na jeho předchozí registraci v jiném členském státě. Pokud by byla žádost o schválení technické způsobilosti jednotlivě dovezeného vozidla podána nyní, nemohl by o ní správní orgán I. stupně rozhodnout, neboť se řízení nenachází ve fázi bezprostředně navazující na podání žádosti a v jehož rámci zároveň právní úprava přímo ve vztahu k tomuto vozidlu nedává možnost rozhodnout o ne/schválení jeho technické způsobilosti. (...) V době prvotního rozhodnutí o*

schválení technické způsobilosti, tak nyní, kdy je technická způsobilost dokládána přímo u zápisu do registru silničních vozidel, platí požadavek předložit oba zahraniční doklady k vozidlu; tj. osvědčení o registraci i technický průkaz. Jinak není možno ponechat vozidlo v registru silničních vozidel.“ Z citovaného vyplývá, že žalovaný se zabýval výhradně skutečnostmi rozhodnými pro rozhodnutí o žádosti o schválení technické způsobilosti vozidla, o čemž však již bylo pravomocně rozhodnuto. Koneckonců žalovaný okopíroval a použil pasáže ze svého rozhodnutí ze dne 1. 3. 2021, č. j. KUKHK-7264/DS/2019/Kj, ve kterém byla posuzována právě otázka žádosti o schválení technické způsobilosti vozidla, což soud zjistil jednoduchou kontrolou správního spisu. Přezkumem prvostupňového rozhodnutí o zrušení zápisu Vozidla z registru silničních vozidel se žalovaný vůbec nezabýval. Přitom podle § 89 odst. 2 správního řádu je odvolací orgán povinen přezkoumat soulad odvoláním napadeného rozhodnutí s právními předpisy a v rozsahu uplatněných odvolacích námitek též jeho správnost.

32. Žalobce přitom uplatnil odvolací námitky, jejichž vypořádání nelze ani implicitně dovodit z celkového zdůvodnění napadeného rozhodnutí ani rekonstruovat ze spisového materiálu. Krajský soud je toho názoru, že ačkoliv není nezbytné trvat na důsledném vypořádání každé jednotlivé dílčí námitky účastníků řízení, nemůže tento přístup vést k úplné rezignaci na zdůvodnění alespoň toho, proč žalovaný nepovažoval za účelné se jimi více zabývat. Tento přístup nelze akceptovat ani bez ohledu na případnou nedůvodnost odvolacích námitek. Pokud by snad žalovaný považoval odvolací námitku za zjevně bezúspěšnou, je i přesto povinen uvést, proč tomu tak je, a svůj postup řádně zdůvodnit.
33. K námitce nepřezkoumatelnosti tak krajský soud uzavírá, že žalovaný skutečně opomněl vypořádat výše uvedené dvě odvolací námitky a nijak na ně nereagoval.
34. Jelikož soud shledal napadené rozhodnutí nepřezkoumatelným, nemohl se dalšími žalobními námitkami zabývat, neboť by tímto postupem nahrazoval činnost správního orgánu v nepřípustném rozsahu. Soudu tedy nepřisluší předjímat závěry, které správní orgán zaujme poté, kdy odstraní výše popsanou vadu řízení.
35. Na základě shora uvedeného soud napadené rozhodnutí bez jednání podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.).
36. Věc se proto vrací žalovanému k dalšímu řízení, v němž se žalovaný námitkami žalobce uplatněnými v předmětné žalobě bude řádně zabývat. Právním názorem vyloveným v tomto rozsudku je žalovaný vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
37. *Obiter dictum* soud upozorňuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 2. 2023, č. j. 2 As 228/2021-38, který rozhodoval ve skutkově obdobné věci (zrušení zápisu vozidla do registru vozidel Městským úřadem Dobruška na základě zastavení řízení o schválení technické způsobilosti vozidla v obnoveném řízení). Dle tohoto rozsudku musí příslušný úřad při postupu podle § 156 odst. 2 správního řádu vážit ochranu práv majitele vozidla nabytých v dobré víře a veřejný zájem. Dobrá víra majitele vozidla spočívá v nabytí práva legálně provozovat předmětné vozidlo na pozemních komunikacích se zohledněním toho, zda ze správního spisu vyplývá nějaká skutečnost, že na vzniklé protiprávnosti zápisu předmětného vozidla do registru silničních vozidel měl podíl. Veřejný zájem pak záleží v požadavku, aby byla na pozemních komunikacích na území České republiky provozována vozidla řádně registrovaná v registru silničních vozidel, a to zejména za účelem zajištění volného pohybu vozidly na

silnicích v jednotném vnitřním prostoru Evropské unie, k němuž všechny státy Evropské unie vyžadují registrační doklady, a za účelem prevence podvodů a nelegálního obchodu s odcizenými silničními vozidly na území České republiky i na jednotném vnitřním trhu. V konkrétním případě Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že ačkoliv vozidlo bylo zapsáno v registru silničních vozidel v rozporu se zákonem, neboť nebyl doložen jeden z podkladů pro zápis vozidla do registru, tak nic nenasvědčuje tomu, že by nad ochranou práv stěžovatelky nabytých v dobré víře měl převážet veřejný zájem na nápravě nezákonného stavu (srov. zejména body 21 až 27 rozsudku Nejvyššího správního soudu).

V. Náklady řízení

38. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl plný úspěch žalobce, proto mu soud přiznal náhradu nákladů řízení. Žalobce jako náklady řízení uplatňoval toliko zaplacený soudní poplatek, který představuje částku 3 000 Kč za podání žaloby a částku 1 000 Kč za podání návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě. Žalovaný je proto povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 4 000 Kč, a to do rukou jeho zástupce JUDr. P. N. ve lhůtě deseti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 22. prosince 2023

JUDr. Magdalena Ježková v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: R. V.